

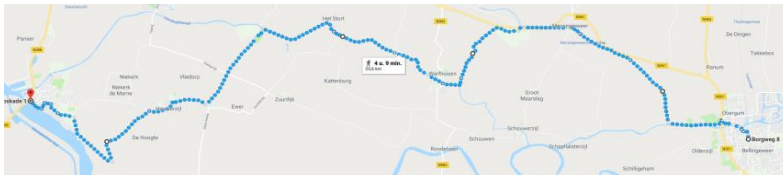
Verslag Camino aan het wad zaterdag 21 juli traject Winsum --> Zoutkamp

De voorpret

In februari hebben wij (Erna en ik) ons ingeschreven om dit weekend deel te nemen aan de camino aan het wad. De reden was vrij pragmatisch: dit weekend konden we en daarbij kwam dat we een paar jaar geleden vanuit Groningen via Zoutkamp naar Dokkum waren gevaren. Het leek ons heel leuk om dit traject wandelend af te leggen.

Ik had het eenvoudige idee dat de wandelaars weliswaar gelijk zouden starten maar dat daarna ieder zelf zijn eigen tempo bepaalde.

Op de site stond slechts een schets van het routetraject maar die was voor mij niet 'klunsbestendig' genoeg. Maar de schets gelegd op 'google maps' loste dit probleempje snel op.

De tocht

Half tien verzamelen in Winsum bij het station. Helaas was de koffietent nog gesloten. Het werd een groep van ruim 25 personen. Ik had de indruk dat veel deelnemers (een deel van) de medewandelaars kende van een of meer vorige etappes. De bourdon was versierd met een paar prachtige stukjes huisvlijt; een geborduurd lint met afbeeldingen van pelgrimszaken door Anita en het gefiguurzaagde en geschilderde lint van Piedie.

Bij de start was er voor degene die nog geen pelgrimspas hadden een vers exemplaar met een eerste stempel van de afdeling Groningen, Drenthe. Duidelijk is wel dat alle 'wad wandelaars' dol zijn op stempels. Niet alleen bij de start maar ook bij de tussentijdse stops. Vol goede moed gingen we daarna olv Theo op pad.

Tot Mensingeweer volgden we het Pieterpad in omgekeerde richting natuurlijk. Hier kon een sanitaire stop worden gemaakt en zelfs was er een 'selfservice' voor koffie, thee, etc. Een half uurtje later konden we op weg naar de volgende etappeplaats, Warfhuizen. In het dorps huis kregen we een welverdiende heerlijke kom soep en koffie aangeboden. Daarna weer op pad en bij Leenstertillen werd een afkoelingspauze ingelast. Op verschillende manieren werd verkoeling gezocht; de voeten in het water soms met schoen en al. Ook populair was het shirt natmaken en weer aantrekken.

Afgekoeld weer op stap naar Houwerzijl. Regelmatig liepen we tussen de landbouwgewassen door. Op de basisschool nog geleerd dat de provincie bekend staat om de teelt van TAS (Tarwe, Aardappelen en Suikerbieten). Dat klopte ook nog!

In Houwerzijl hing nog een uithangbord met daarop De tekst dat we ons vooral niet moesten haasten.

Tot slot het laatste stuk nog naar Zoutkamp. Als je dan het Reitdiep ziet dan weet je dat je bijna op de plaats van bestemming bent aangekomen.

In Zoutkamp werden we met het Ultreia lied verwelkomt. Ook de vele terrasgangers genoten mee.

Na een korte plechtigheid en warme woorden werd de bourdon overgedragen aan de leden van de Friese afdeling. Tot slot werd onder het genot van een drankje nog gezellig nagepraat.

De napret

Er moest nog een verslagje van deze dag worden gemaakt. Een vraag van Piedie om van deze tocht een verslagje te maken was bijna niet te weigeren, maar dan.....

Denkend aan de opzet van dit stukje laat je de verschillende zaken de revue passeren. De tocht was anders dan ik me had voorgesteld. Het is wandelen in een groep; daarbij moet ik mijn tempo aanpassen en dat vind ik niet altijd makkelijk. Maar daar staat ook iets tegenover. De deelnemers zijn allemaal ervaren wandelaars, uiterst vriendelijk en zeer bereid om hun ervaringen te delen. Door dit stukje te maken evalueer je voor jezelf de dag en ook dat heb ik als heel positief ervaren.

Berry

